

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 229.

Göteborg den 3 januari 1965.

Till min älskade Lillasyster

som får mitt första brev 1965. Tack ska du ha för dina många brev 1964. Så gick en jul än från vår tid och kommer icke mer, har jag skrivit till någon annan förut. Det var min 75:te och din 65:te.

Julaftons morron kom Olle och David och hämtade fastrarna. Och vi kom väl fram till Borås mellan 10.30 - 11. Det var visst lite tussigt den dan. Men de följande var det strålande väder med rimfrost men utan snö. Det var tjustigt! Jag hade väl packat ihop lite värdelöst den här gången också i vackra och påkostade paket, fastän jag tyckte att jag inte skulle orka med det. Men allt tar ju så lång tid, då man ska öppna pateten, så man hinner inte se det koliga. Så ska ~~ni~~ ha ett hjärtligt tack för de fina julklapparna, som Ebba och Ludde och jag fick. Dom var väldigt söta. Men gissa vad jag trodde! Jag tyckte att kartongerna såg ut som om dom rymde halsband. Men detta var så rart så Tack ska ni ha!

Juldagens morron for Aina och Olle och David och Lisa och jag tror att båda dom stora flickorna var med. Så dukade vi frukosten tills dom kom hem strax efter kl. 8. Vi deltog i julottan i TV.

Samma dags förm. for vi ut till Kinnarumma och beskådade familjens nybygge. Det har inget sagts därom utan det skulle bli en överraskning för oss göteborgare att dom byggt sej en kåk. Jag hörde därom av Gerda i somras. Men jag har bluffat lika bra som Aina och Olle och inte andats om att jag visste nåt. Bygget har emellertig blivit försenat ett par månader, så vi fick vara se det i vardande. Men det var ju roligt ändå. Dom får 4 rum på tillsammans 99 kvadrat Och i källaren inredes rum för barnen att rumstera i på dagarna och ett arbetsrum för Olle. Det ser nog så bra ut. Jag hoppas bara att det inte blir för bekymmersamt för dom. Men dom har så många förmåner med sådana byggen för en så pass stor familj. Så det går nog bra. Skolan för de 6 första åren har dom tvärs över vägen. Sedan får dom väl ta sej in till stan. Vi räknar med att till påsk få komma dit och gästa dom i det nya hemmet. Dom har inbudit oss därtill. Det ska bli skoj! Ligger $1\frac{1}{2}$ mil från stans centrum.

Annandagen morron var ju Aina och Ebba och Ludde uppe och drack kaffe tidigt. Sen var det att gå och lägga sej och låtsas sova, då Lucian med trenne tårnor tågade in under sång. Eva hade ju krona med el-ljus och dom andra 3 hade kransar av glitter på sina gässor. Kari - 2 mån. - hade också en sådan. Men hon tyckte nog att det var ett onödigt påhäng och vrede och vände på sitt lilla huvud. Och så drack vi Lucia:kaffe med saffransbullar och pepparkakor. Dagen förut hade dels Eva och jag spelat fillepin om 25 öre. Annmari vågade inte satsa mer än 10 öre. Men när dom sjukngit ~~sa~~ Lucia träder - - - ropade dom båda två fillepin! Och jag hade alltså förlorat. Jag tog reda på ~~2x50-ör~~ 2 st. 50:öringar och gav dom var sin. Rätt vad det var kom Annmari 22 mån. och var så besviken och sa "ja åsså täna!" Hon trodde nämligen att dom storsysterarna fått pengan som belöning för sin Lucia-prestation. Det var väl för näpet? Hon fick förstås åsså en peng.

Annandagen var vi med på församlingens julfest. Så for vi hem och hämtade vårt bagage. Och i det vackraste gnistrande vinterväder sjuktsade Olle och David oss till vår stad igen. Det var så lagom med de tre dagarna. Och det är inte alls roligt att åka hem sista dagen i helgen, då folk kör ihjäl varandra. D.v.s. det finns dom som gör det. Olle har en bra vagn som ligger fint på vägen och så har han dubbar i hjulen. Om du vet hur en stationsvagn ser ut, så är det en sådan han har. Annars är det en sån i alla fall. Ja, detta var mycket roligt. Men så har vi en del tråkigt att tala om också. Nyårsdagens morron kl. halv 5 fick Ernst Jonson en hjärnblödning. Åh, vad vi är lessna. Och var vi ber till Gud att han skulle göra ett under och resa Ernstan upp igen. Men vi vet ju inte vad han tänker göra. Vi får bara säga

Honom vad våra hjärtan känner. Och dom känner mycket.
Natten till i söndags tog Herren hem sin gamla vän Ida Lindahl. 86 år gammal. Hon har väntat länge på budet. Och Ed ith har haft det ganska arbetsamt de senaste åren. Hon är ju själv inte så prima, men har ändå orkat med sin lilla mamma. I går begov vi henne på Västra Begravningsplatsen. Jag tror att det var torsdagen den 17 dec. som Elias Sahlin företog sin Himmelsfärd. Det var en dag som de flesta andra. Sigrid hade hjälpt honom till toaletten. Och när hon om en stund kom dit för att hämta honom hade han sjunkit ihop. Hon ringde till Greta deras dotter, som kom och hjälpte henne att få honom i säng. Sedan satt dom där och kände hur pulsen blev allt svagare och så småningom upphörde att slå. 90 år fylle vår gamle vän i somras. Sigrid har utfört en hjälpegärning på ett strålande sätt. Dagen före julafton hölls begravningsakten i S:t Olofs kapell. Han skulle nämligen kremeras. Nu har Greta och hennes familjen stuga i Hyssna, Halland, och dit tog hon med sin mamma under julhelgen. Harry Hjärne skrev en så vacker

runa över Elias. Han hade tydligen haft honom och många andra pampar i stan till kunder. Bl. a. flera läkare.

Jag blev så glad för ett stort vackert kort, som jag fick från Dodo och dom andra Holmqvistarna. Och så småningom ska jag nog skriva ett litet brev till min duktiga systerdotter.

Ebba är inte riktigt bra. Hon var för ett tag sen hos en doktor för att få lite sömmedel. Men det måste ju föregås av undersökning. Och då befanns hon ha 280 i blodtryck. En stund senare var det 255. Det stod sej också vid hennes nästa besök. I måndags em. pratade jag med henne i tel. I samma ögonblick fann Ludde henne liggande på golvet på magen med mikrofonen under sej. Säkerligen på grund av blodtrycket. I denna vecka ska hon till doktorn igen och får då höra vad han säger. Hon är trött och har hållit sej inne den här veckan och mest legat ovanpå. Hon har nu medicin för detta. Men den har kanske inte hunnit verka ännu.

Så bara de käraste hälsningar till er båda från oss tre.

Sulqa